

İCADA NE GEREK ÖRNEKLER VAR

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 25.05.2008 tarihli (46.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdüli'llahi Rabbi'l âlemin ve sallallahu ve selleme âla seyyidina Muhammed ve ala alihi ve sahbihi ecmaîn.

Değerli Kardeşler,

Allah bizi yaratırken büyük bir taklit yeteneğiyle yarattı. Hep maymunu taklitçi filan görürüz de –taklitçi hayvan- insan kırk maymundan daha fazla taklitçi. Eğer Allah bize taklit etme yeteneği vermemiş olsaydı biz annemizin elinde kaşığı görüp kaşık tutmayı yetmiş yaşına kadar öğrenemezdik. Annemizin babamızın bardakla su içmesini görüp, suyun bardakla içeceğini elli yaşında belki gelirdik. İnsanoğlu da bardak kullanmayı belki daha yeni yeni öğreniyor olurdu. Öyle bir meziyet, öyle bir taklit yeteneği vermiş ki Allah Teâlâ; doğuyoruz, yürüyenleri görüp bir sene sonra yürümeyi öğreniyoruz. Çevremizde konuşlan sözleri dinliyoruz, aynı sözleri taklit ediyoruz. Hangi dil konuşuluyorsa etrafımızda onu öğreniyoruz. Beş on sene sonra başka bir dilin konuşulduğu bir yere naklediyorlar bizi o dili duya duya onu öğreniyoruz. Bu taklit etme, gözümüzün gördüğünü, kulağımızın duyduğunu kopyalama yeteneğimiz, Allah Teâlâ'nın insanoğluna lütfettiği en büyük nimetlerdendir. Bu taklit etme yeteneği zayıf olan bazı insanlar, toplumun alt tabakalarında, sürünen bölümlerinde kalıyorlar. Dil kursuna giden, ama orada o yabancı dili altı ayda konuşamayan birisinin eksikliği zekâdan değil. Belki zekâdan da olabilir ama ana eksikliği onun evinde kıvrılan dudak hareketlerini taklit edemeyişinden kaynaklanıyor. Biz, bu mukallitliğimiz, taklit etme yeteneğimi sayesinde de Kur'an okuyoruz. Önümüzdeki hocayı taklit ediyoruz. Ağzını şöyle aç diyor, öyle açıyoruz. Bakıyoruz, o dudağını nerede kıvrıyorsa orada kıvrıyoruz. Açık bir şekilde Allah'ın büyük bir nimeti ile karşı karşıya olduğumuz belli. Taklit yeteneğimiz. Sigara içenler de başkasını taklit ederek bu işe başlıyorlar. Şuanda hiç kimse sigara içmemiş olsa, yeniden sigara içmenin bu düzeye gelmesi için iki yüz sene lazım. Ama doğan çocuklar; annelerini, babalarını, dayılarını, çevresindeki insanları, sakız alamaya gittiği bakkalı sigara içerken gördüğü için, bir, iki, beş, yirmi, yüz gördükten sonra, o da askere gidince efkârından sigaraya başlıyor. Hiç sigara görmemiş birisine ne askerde ne hapisanede sigaraya başlattıramazsınız. Kimse ilk denek olmaz. Daha önce denenmiş, tecrübe edilmiş, göz tokluğu, kulak tokluğu sağlanmış şeyler taklit ediliyor. Bir çocuk anne baba demeyi yeni öğreniyor. Bana ver, beni tut, demeyi daha yeni öğreniyor. Bildiği bütün kelime sayısı otuz tane, kırık tane sövmeyi nasıl öğreniyor. Sövmenin içeriği hakkında hiç bilgisi yok. Sinirlenince iki yaşında çocuk küfredabiliyor değil mi? Ağır sözler söylüyor. Yaşı başı o sözü söylemeye uygun değil. Yirmi yaşında belki sövse o sövmenin içeriğiyle ilgili hani boşalmış olduğunu söyleyebiliriz. İki yaşında bu sövmenin ne anlama geldiğini de bildiği yok zaten. Sinirlenince böyle söylenir olduğunu kimden öğreniyor? Babasından, annesinden, dayısından, abisinden öğreniyor. Bir çocuk, ıslık çalmayı kimden öğreniyor? Islık çalan dayısından, abisinden öğreniyor. Babasından öğreniyor. Eğer onun büyükleri sinirlenince “la havle ve la kuvvete illa billah” diyen bir aile olsalardı o çocuk da sinirlenince sövmek yerine “la havle ve la kuvvete illa billah” diyecekti.

Demek ki biz mukallitlik yönümüz, gördüklerimizi, duyduklarımızı taklit etme yönümüz etkisinde kalarak bu sayede namaza alışıyoruz. Bu sayede Kur'an okuyoruz. Bu sayede yemek yiyoruz. Bu sayede konuşuyoruz. Bu sayede kötü işler yapıyoruz. İyilik ve kötülüğü bizden öncekilerden görerek yapıyoruz biz. Evet, sıfırdan da yapılır ama bu iki yaşında olmaz, yirmi yaşında olmaz. İşte verdiğim örnekte olduğu gibi hiç sigara olmayan bir dünyada sigaranın toplumsal bir afet haline

gelmesi en az iki yüz seneyi bulur. Çünkü şimdi bu hale dört senede geldi. Şu asıllı bu asıllılar derken bu hale geldi.

Bu nedenle kardeşler,

Biz örneklik konusunu dinimiz ve insanlığımız için en gerekli konulardan birisi olarak algılamak zorundayız. Kimi örnek gördüğümüz ve bizden sonrakilerine nasıl örnek olduğumuz kıldığımız namaz kadar muhasebesini yapmamız gereken bir konudur. Bir annenin çocuğuna saatlerce Allah korkusundan, takvadan, cennetten, cehennemden bahsettiğini düşününüz. Karşısına alıp saatlerce bilgi verdiğini düşününüz. Bunu bir kenara koyalım o çocuğu eğitme konusunda. O annenin ablası ile, kız kardeşiyle bir misafirlikte on dakika bir araya geldiklerinde o çocuğun onları nasıl izlediğini bir de bir kenara koyunuz. Bir on saat o çocuğa İslam terbiyesi vermiş olsun o anne, bu bir kaset. Bir de on dakika ablasıyla kız kardeşiyle yani o annenin en yakını, bütün balatalarını gevşettiği, elbisesini rahat bıraktığı, rahat konuştuğu en yakın insanı, ablası kız kardeşi vesaire kimse, onunla on dakika nasıl dikizlendiğini o çocuğun önünde bir kenara koyunuz. Kesinlikle o ikinci on dakikadır eğitim süreci. O çocuk teyzesiyle, annesini bir arda gördüğünde nasıl görüyorsa eğitim odur. Öbür okunana kitaplar vesaire geç onları, geç!

Kendimizden ölçüm yapalım. Bir abdest öğretmek için kendimizi çocuk kabul edelim, birisi bize abdest öğretiyor. On saat bize anlatıyor; farzları, vacipleri, sünnetleri, müstehapları... Nesi varsa ibadeti bize tanıtıyor. Kitaptan da gösteriyor. Böyle bak, birinci şart, ikinci şart, diyor. On saat abdest eğitimi gördük. Git şimdi abdest al. Bir de iki dakika abdest alırken görsün bir çocuk. Hangisi daha kolay abdest alır? Taklit eden daha kolaydır.

Namaz, bir ilmihal kitabında otuz, kırk sayfadan aşağıya anlatılması mümkün değil namazın. Ama kılındığında iki dakikadır. İki rekâtlık bir namaz iki dakikada kılınız. Bir çocuk otuz sayfalık bir kitabı ders olarak okumakla mı onu taklit edebilir? İki dakika babasını namaz kılarken görünce mi namazı taklit eder? Secde ne demek? Eller, dizler, alın, burun yere gelir, eller açılır, ayaklar dik tutulur. Bu tarif mi kolay nasıl secde ettiğine bakmak mı kolay bir insanın? Bisiklet binmek bile taklitte, beceriyle öğrenilebilir. Burada benim bisiklet binmeyi tarif etmem ne işe yarar ki? Kim öğrenebilir? Bu nedenle çocuk eğitirken bir, iki biz birilerinden etkilenirken örnekliğin, insan yetiştirmenin en kolay ve en kestirme yolu olduğunu biliyor olmamız lazım. Bunun için çok açık, çok net, hiç münakaşasız bir iddia öne sürüyorum. Yaz aylarında, üç ay, çocuk boş kalır, bu üç ya da bir camiye gönderip, hocanın ona İslamiyet'i öğretmesi mi çocuk için daha yararlı babanın onu yanında gezdirip üç ay onunla baş başa kalması mı daha yararlı? Baba işine gücüne gidecek gene ama. İkinci seçenek daha yararlı. Ama küçük bir ayrıntım var. Ezan okununca camiye giden babaya baba diyorum ben. Öbürü baba değil, geçindirme memuru. Çalışıyor, onun üzerinden bir aklama yapıyor bir paraya. Eve getiriyor, eve peynir alınıyor. Buna baba denmez. Bir çocuğun üç ay ezan okunur okunmaz babasının camiye gittiğini görmesi velev ki baba ile camiye gidip o caminin bahçesinde top oynasın zararı yok, bu görsel eğitim hocanın ona iki yüz tane öğrencinin arasında İslam'ın şartlarından say, bir, iki, dört, beş. Namaz bunlardan bir tanesi demesinden bin defa daha yararlıdır. Eğitim zaten o değildir. Öbürü öğretimdir. O öğretim şimdi kitaptan, CD'den, her yerden yapılıyor zaten. Ama iki yüz tane çocuğu camide eğitmek zorunda olan hocanın o çocuklara namazı gösterme imkânı yok camide bile. Onları saf için dizse akşam olacak zaten. Tam namaza on dakika kala hadi gidin evinize deyip onları gönderiyor. Tam namazı göstereceği esnada camide tutamıyor onları. İhtiyarlar zaten imamı da linç eder o çocukları camide tutsa.

Biz öğretmekle eğitmeyi karıştırmış bulunuyoruz. Öğretmek çok kolay. Şu ülkede kaç kişi namazın iki rekât olduğunu bilmiyor. Rükû yapmayı bilmeyen var mı? Ama camiye gelen yok. Bilmiş olmak eğitilmiş olmak anlamına gelmiyor. Ehliyet alan pek çok insan motoru söküp yapmayı da biliyor üstelik. Ama hayatta tornavida tutmadığı için becerip arabayı beş santim öteye de götüremiyor. Bırak arızasını yapmayı, tekerini de çeviremiyor. Lastik çeviremiyor. Bu nedenle biz, örnek insanların hayatımızdaki etkisini yeni bir gözle izlememiz lazım. Burada çok geniş bir açıdan baktığım için örneklerimi de geniş açılardan vermek istiyorum.

Şimdi kardeşler,

Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem yüz yirmi bin kişiden daha büyük bir kalabalığı yirmi üç senede mücahit, muttaki, zahit, abid olarak yetiştirdi. Cihad meydanlarında ilk saflara koştular. Gece, uyanık geçirdiler. Önlerine konan çeşit çeşit yemeklerden sadece karnını doyurup ayakta duracak kadar olan yediler. Fazla yemediler. Önlerine dünya kondu, ayaklarıyla teptiler. Böyle bir kadro yetiştirdi. Burada kardeşler, eğer Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz sadece karnına taş bağlayan, açlıktan taş bağlayan, eski elbiseler giyen, meziyeti, yeteneği ve gösterimi bu olan bir peygamber olsaydı o zaman ashabı kiramda da temel karakter aç kalmak olacaktı. Meydanlarda cihad eden birisi bulunamayacaktı. O toplumun içinden Halid bin Velid çıkamazdı. O toplumdaki Sa'd bin Ebi Vakkas çıkamazdı. Eğer Peygamber aleyhisselam Efendimiz gözyaşları içerisinde Kur'an okuyan, Kur'an'la baş başa kalınca yemeği, içmeyi hatırlamayan, yirmi dört saat Kur'an okuma zevkiyle tatmin olmak isteyen bir peygamber olsaydı o yüz yirmi bin kişi sabahdan akşama kadar Kur'an okuyan kimse olacaktı.

Ne çocuklarını ne insanlığı İslam'a kazandırma dertleri bile olmayacaktı. Çünkü ashabı kiram, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in kopyası olmaya çalıştılar. O elinde kılıçla "ben Abdullah'ın oğlu Muhammedim korkmuyorum, gelin" diye haykıran bir delikanlı gibi altmış yaşında elinde kılıçla meydana çıkan bir peygamber olduğu için Halid ibni Velid onu kopyalayacak bir şey buldu. O, Kur'an okumaya başladığında bütün dünyayı unutan birisi olduğu için ashabı kiram onu kopyalayıp Kur'an okudular. O, evine gittiğinde ailesine ve çocuklarına karşı en merhametli insan olduğu için ashabı kiram çocuklarına ve ailesine karşı merhametli olmayı öğrendiler. Eğer Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem sadece bir yönüyle sivrilmiş birisi olsaydı, sadece iyi kılıç kullanan kahraman birisi olsaydı ashabı kiram da cengâverler olup Çin'e kadar gitmişlerdi o zaman.

Hayır, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem masum, Allah'ın muhakkak insanlığın kopya etmesini istediği, örnek almasını istediği bir peygamber olduğu için evinde en güzel eş, çocuklarına, torunlarına karşı en güzel baba, en merhametli dede, Allah'ın kitabını önüne koyduğunda gözyaşlarına boğulan bir kari, namaza durduğunda dünyayı unutan bir abid, eline kılıç aldığı anda o kılıçla taşı bile bölecek kadar yiğit bir kahraman, öbür taraftan ticaretten anlayan insani ilişkilerden anlayan, insanlığın muhtaç olduğu meziyetleri, yetenekleri olduğu gibi kendisinde teşhir eden bir peygamber olduğu onu dinleyenler arasında iyi konuşma yapanlar, iyi siyasetçiler, iyi tüccarlar, iyi kahramanlar, iyi Kur'an okuyanlar her şeyden bir nüve çıktı. Bu ne demektir? Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem tam bir örnektir. Tamdır.

Kardeşim,

Kılıç kullanacak birini mi arıyorsun? Muhammed aleyhisselam. İyi hatip, güzel konuşan birisi mi? O. Güzel Kur'an okuyan mı? O. İyi bir koca mı? O. İyi bir dede mi? O. Her meziyette bir numara.

Kıyamete kadar onu kopyalamak isteyen kendisine ait meziyetleri ortaya çıkarmak isteyen onun önüne oturduğunda bütün o meziyetleri yaşayan birisini karşısında bulacağı için Muhammed aleyhisselam kıyamete kadar insanlığa yetecek bir örnektir. Ama, ama o örnekten yetişmiş örnekler, yüzde yüz değildir. Hiçbir şeyh efendi, hiçbir âlim -İmamı Azam da dâhil- hiçbir mücahit -Salahaddin de dâhil- hiçbir mü'min -ashabı kiram da dâhil- yüzde yüz değildir. Neden? Çünkü Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem nasıl yüzde yüz oldu? Yanı başındaki Cebrail sayesinde oldu. Sürekli takviye gördü. Vahiy geldi. Bunu böyle yap dedi. Ek bilgiler aldı. Annesinden doğmuş Abdullah'ın oğlu olarak çıkıp Abdullah'ın oğlu vasfıyla kalsaydı o da bir iki meziyette, üç dört meziyette belki sivrilmiş olacaktı. Cebrail desteklediği için arkasında Cebrail sürekli onu takviye ettiği için bizim karşımızda hangi yönüyle tutsan insanlığın en iyisi olan bir Muhammed aleyhisselam buluyoruz.

Kime Cebrail geliyor ki ondan sonra? Kime şunu yap diyor ki? Kim üç saat az uyusa sabahleyin abuk sabuk konuşmaz ki? Kim uykusuzluğa kim açlığa kim baskılara sonuna kadar dayanabilir ki? Bunun için biz Ümmeti Muhammed olarak Kur'an'a döneriz, Kur'an bize Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem kâmil, yeterli, en güzel örnek olduğunu haber veriyor. Heh en güzel örneğimiz odur. Peki, ashabı kiramı attık mı? Hayır, âlimlerimizi uzaklaştırdık mı? Hayır. Şeyhlerimizi, dervişlerimizi, davetçilerimizi yok mu saydık? Asla. Salahaddin'i ezdik, geçtik mi? Asla. Ama ne yaptık? Ebu Bekir deyince sadakatten kendimize ders çıkardık. Ömer deyince yiğitlik, şecaat, kahramanlık, siyaset, adalet anladık. Osman deyince varlığımızdan utandık. Hayâ dersi çıkardık.

Ali deyince yiğitlik, fedakârlık anladık. Salahaddin deyince cihad anladık. Ebu Hanife deyince ilim anladık, zekâ anladık. Akşemseddin deyince basiret anladık. Şu kuralı sonuçlandırıyoruz: Resûlullah tam sallallahu aleyhi ve sellem. Çünkü arkasında Cebrail var. Ebubekir tam değil, tamdan müthiş örnekler çıkarmış. Ömer tam değil, eksikli. Ama olan yönleri insanlığa müthiş örnekler çıkarmış. Ebu Hanife, ne derse yapılacak, hatasız biri değil ama peşinden gidenleri kıyamete kadar yetecek ilimle donatacak birisi.

Efendiler,

Bu şu demektir: İnsanın, fiziki ve tabii ihtiyaçlarında her ne ihtiyacı varsa Resûlullah'ta o vardır sallallahu aleyhi ve sellem. Onun dükkânına girdin mi yok yok. Ne lazım, dünyalık, ahretin hepsi onun dükkânında var. Ama gözlükçü dükkânında domates bulunmuyor. Bunu kavramamız lazım. Ömer'in dükkânına gittin mi, Ömer'de ne bulursun? Siyaset, adalet, merhamet, şecaat, yiğitlik, dik duruş, heybetli bir mü'min. Ömer'de var. Yahu Ömer bu kadar bu büyüklükten sonra şöyle güzel bir Kur'an oku, dinleyelim dersin kulakların pas tutar. Bakara suresini on iki senede ezberlemiş, altmış üç yaşında vefat etmiş. Ee on iki sene bir sure, hadi öbürlerini beşer senede ezberlese iki yüz elli sene yaşaması lazım. Ben sekiz yaşında onun ezberlediği gibi yüz on dört tane sure ezber biliyordum. Bu ondan üstün olduğumu, ayağında tırnak bile olacağımı göstermez. Ama Ömer de sana şöyle güzel bir Taha suresi okuyamaz kardeşim. Bu kadar.

Ömer'in dükkânında okuma yok. Peki, Kur'an okumuyor muydu? Sabahlara kadar okuyordu. Sana verecek kadar değil. Stok yok. Kendi yağıyla dönecek kadar. Ama Kur'an okuyamadı doyasıya. Ubeyy ibn Ka'b gibi okuyamadı, Ebu Musa gibi okuyamadı. Fakat Ebu Musaların Kur'an okuyacağı toprakları fethetti. Allah ona o eziyeti verdi. Eliyle işaret ettiği her yer İslam'ın oldu. Ahh Çin'i gösterse de Çin de İslam olsaydı. Gözüyle gördüğü yerler İslam'ın oldu. Hilafete geldiği gün Mescidi Aksa'yı gözüne taktı, iki yıl içinde Mescidi Aksa'yı İslam için secde edilir yer haline geldi. İran'ı gözüne taktı. Dördüncü yılda İran'ı İslam'a teslim etti. Bu Ömer'in eksikliğini göstermiyor. Mümkün değil zaten her

şey olması. Her şey olması için Cebrail'in peşinde olması lazım. Cebrail yok. Cebrail bir kişiye geldi-gitti. Onun dışındakiler, o her şeyin bulunduğu dükkândan çok branşlı alışverişler yaptılar.

Kimi gitti ondan siyaset öğrendi kimi kıraat öğrendi. Suphanallah Ebu Musa el-Eşari radiyallahu anh kendisine Cebrail gelmedi. Cebrail'in Kur'an getirdiği Muhammed aleyhisselamin dizinin dibine oturdu, ondan Kur'an okumayı öğrendi. Allah ona güzel ses verdi. Üç ay- dört ay sonra belki iki ay sonra oturdu kendi evinde Kur'an okudu sabahlara kadar. Sonra geldi mescide okudu. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem kendisine indirilmiş Kur'an'ı Ebu Musa'dan dinelmeye doyamadı bu sefer. Aldı ondan bir fidan götürdü bahçesinde koca bahçe yaptı onları. Gece yarısı, gece yarısı aleyhisselatu vesselam Efendimiz Ebu Musa'nın okuduğu Kur'an'ı dinlemek için evinden çıktı. Gizlice oturdu, kütüğün altında saatlerce onu dinledi. Sabahleyin dedi ki: "Ebu Musa sen bu gece Kur'an okuyordun ya" "evet ya Resûlullah" "seni dinledim çok güzel okuyordun" dedi. "Ya Resûlullah! Bilsen beni dinlediği daha iyi okurdum" dedi. Bir fidan aldı, bir fidan aldı. O bir fidandan büyük bir bahçe üretti.

Ubeyy ibn Ka'b o da Peygamber aleyhisselamdan bir ayet, iki ayet, bir sure Kur'an okudu. Sonra aleyhisselam Efendimiz yatsı namazını kıldırırken zammı surede şaşırdı. Ashabı kiram sessiz durdular, rükûa gitti namazını tamamladı. Selam verdikten sonra döndü: "Ubeyy yok mu burada" dedi. "Buradayım ya Resûlullah!" dedi. "Ee şaşırdığımı görmedin mi, niye düzeltmedin?" dedi. Görmedin mi şaşırdın. Suphanallah. Bir sahabi bir alanda farklılaşmış. Kur'an'a vermiş kendisini. Herkesten çok ezberlemiş, meziyet bu. Peygamber bile aleyhisselatu vesselam, niye düzeltmedin okuduğumu, yanlış okudum niye düzeltmedin diye sormak durumunda olmuş. Kendisi din getirmiş, sonra mirasla ilgili bir soru sorulduğunda: "Ali'ye sorun, Ali'nin kafası bu işlere iyi çalışır" buyurmuş. Ee sen bilmiyor musun ya Resûlullah, ee sana geldi zaten. Ama eli bu işte uzmanlaştı, Matematığe kafası iyi çalışıyor. İşte biz, mü'minler olarak Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem böyle görüyoruz, onun peşinden gidip ona davet eden, onun dinine çağırın, onun dinini bize öğretmek isteyenleri de böyle görüyoruz. Bir hoca efendi, bir şeyh efendi, bir âlim filan konuda çok güzel yetenekleri varsa arı olur onun bahçesine konar ondaki yetenekleri alırız. Mesela çok iyi Kur'an okuyorsa, önüne diz çökeriz beş yaşında çocuk gibi, bize bağırса çağırса ses çıkarmaz ondaki Kur'an balını alırız. Ama eğer bu dünyada siyasetin nasıl güdüldüğünden haberi olmayan birisiyse, seçim zamanı gidip ona "kime oy vereyim?" diye sormam. O sandık deyince zaten annesinin çeyiz sandığını hatırlıyor. Bu onun ayıbı değil, günahı değil. O çünkü o sandıktan da anlasaydı öyle güzel Kur'an okuyacak biri olamazdı. Resûlullah değil ki aleyhisselatu vesselam hem siyasetten, hem ticaretten, hem ahlaktan, her şeyden anlasın. Yok ki. O zavallı kıtlık yıllarında aç, sefil gitmiş, hocaların önünde oturmuş müthiş Kur'an öğrenmiş. Belki de fıkıhtan bile anlamıyor olabilir. Bülbüller gibi Kur'an okuyup namazda sehiv secde nasıl yapılacağından da tam müdrik olmadığından değil. Bu onun ayıbı, atılmasını gerektirecek bir suçu değildir. Kimse tam değil çünkü.

Allah razı olsun ümmetin en güzel işlerinden en önemli işlerinden birisinde uzmanlaşmış. Elini öperiz, önünde diz çökeriz, paspası oluruz, hürmet ederiz ondaki ilmi alırız ama eğer fıkıhtan anlamıyorsa, zekâtı bize öğretirken iyice aklımızı karıştırıyorsa onu bir kenara bırakırız. Fıkıh anlayan zekât öğretecek, hacı öğretecek birini buluruz, gideriz onun önünde otururuz. Bir arı saatlerce bir çiçeğin üstünde durursa o eşek arısıdır. İyi bir arı bir çiçekte şöyle zaten uzaktan onu anlıyor olman lazım senin, bunda bal var mı yok mu? Gider, zıt pıt alıp balı gideceksin. Bu sadakatsizlik değildir. Sadakatsizlik nedir?

Sana Allah'ın kitabını öğreten, cennete gideceğin en büyük malzemeyi senin gönlüne koyan birisini yok sayman, onu ezip geçmendir sadakatsizlik. Herhangi birimiz bize ilkokulda yazı öğreten öğretmene saygısızlık olur korkusuyla liseye gitmeyelim dedik mi? Onu da alacağız balı aldık liseye gittik, orada balları aldık, gittik üniversitede okuduk. Belki hepsi bizim önümüzde talebe olacak hale de gelmiş olabiliriz. Yüксеlebiliriz, onları görünce yine hürmetimizi yapar, saygımızı yapar, kendi konumumuzu da koruruz. Bu tavrı yanlış olarak teşhir etmek için söylüyorum, birisi elimizden tutup içkiyi bırakmamıza vesile oldu diyelim. Minnettarız ona Allah razı olsun. Bu âlim olması gereken birisi değil belki de elif cüzü bilmeyen birisi. Allah nasip etti tuttu elimizden, kulağımıza asıldı, "bir daha bunu içmeyeceksin" dedi. Bu insanın bize iyiliği imanımızı ve sağlığımızı kurtaracak kadar büyük bir iyilik. Allah ondan razı olsun, bu iyiliğini unuttuğum zaman nankör olurum ben. Ama şimdi bana bu iyiliği yaptı diye o namaz kılmıyorsa ben de mi namaz kılmayacağım, onun hanımı açık geziyorsa ben de mi açık gezdireceğim hanımı mı? O sigara içiyorsa bende mi sigara içeceğim?

Hayır, hayır kardeşim, şimdi ben göz doktoruna gittim göz doktorunun çok faydası oldu elhamdülillah gözlük verdi, iyi oldu. Karnım ağrıyınca da mı ona gideceğim? Yok, nankörlük yapamam ben. Allah razı olsun gittim, gözlerim iyi oldu, karnım ağrıdı ona, kalbim tıkanıdı ona damar. Böyle bir insan yok ki, böyle bir doktor yok ki.

Tamam, senin gözlerine iyi gelen bir tedavi uyguladıysa Allah razı olsun bu iyiliğini unutma. Teşekkürünü et ama damarların tıkanınca gözcüye gitme. O onun anlayacağı bir iş değil. Bu dinde de böyle. Biz yüzde yüz eksiksiz, hatasız Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi görürüz. Ashabı kiram öyle yaptılar. Ashabı kiramı nasıl görürüz? Örneğe en yakın örnekler ama tam değil. Ne yaparız? Onlarda farklı olan ne varsa alırız.

Kardeşler,

Bakınız yüz yirmi bin sahabe var dedik. Açın bütün İslam kitaplarında âlim, namaz öğretebilecek, hac öğretebilecek yedi sahabe var. Bu kadar. Yedi tane meşhur sahabe var. Öbürleri din bilmiyorlar mıydı biliyorlardı. Bilmez olur mu?

Onlar da Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem dizinin dibinde oturdular ama kendilerine yetecek kadar biliyorlardı. İbni Abbas'ın olduğu yerde kimse kimseye soru sormuyordu. İbni Abbas var orada çünkü. İbni Abbas'a sorulur hâlbuki Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem vefat ettiğinde küçük çocuktu o daha. Becerdi Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem yanındaki elli atmış yaşındaki insanlardaki kırıntılarını topladı, koca bir mağaza açtı. Herkes de bunu kabul etti. Gayret etti, uzmanlaştı o konuda.

Ashabı kiram bile hepsi peşinden böyle her konuda sürüklenilecek insanlar değildi. Ama imanları, şecaatleri hepsinde vardı. İyi de namaz kılarken kahraman olmak yetmiyor ki. Halid ibni Velid radiyallahu anh bugün eğer bu topraklarda ezan okunuyorsa Halid ibni Velid'in temizleye temizleye getirdiği temiz topraklardan ezan geçtiği için bize geliyor. Üstümüzdeki iyiliğini kıyamete kadar inkâr edemeyiz.

Ama ne diyor? "Allah'ın dini için cephelerde hizmet ederken şu namazda şaşırmadan okuyacak kadar iki sure ezberlemeye vaktim olmadı" diyor. Şaşırmadan iki rekât namaz kılamamış. Vefat edeceği günlerde bile "sen daha Fil suresini bilmiyorsun bizim çocuklar hafız" denmiyor ama. Neden? Ona Allah'ın biçtiği rolü çok iyi oynadı o. Onun fethettiği yerlerde sen Fatıha suresi

okutabiliyorsun yoksa Fatıha değil besmele ektirtmezdi kimse sana orada. O iŐini gördü. Allah ondan razı olsun. Geldi Ubey ibni Kab fethedilmiŐ topraklarda Kur'an öğretti o da iŐini gördü, Allah ondan razı olsun. Biz ne yapıyoruz?

Birinden Kur'an öbüründen yiğitlik, öbüründen siyaset, öbüründen adalet, öbüründen edep öğreniyoruz. Sonra öbür nesil geldi. Öbür nesil, efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemden ders gören Ashabı kiramdan ders gördüler. Yine bakıyoruz yetmiş tane limden kimse söz etmiyor. Tabiin nesli elli, yüz bin de değil, üç yüz, beş yüz bin kişi Ashabı kiramı gördü. Ama onlarda da yedi kişi, on kişi âlim.

limlik başka bir meziyet. Hasan-ı Basri beş yüz tane değil, Fudayl bin İyad beş yüz tane değil. Sivrilince bakıyorsun, yedi kişi kalıyorlar, on kişi kalıyorlar. Onlardan sonra Ebu Hanifeler geldi, Allah onlardan da razı olsun.

Bakıyoruz Ebu Hanife binlerce talebe oturtmuŐ önüne. Ama dört tane talebesi sivrilebilmiŐ. Herkes ama herkes cuma namazı kılmak için camiye gidiyor. Bin kişi, iki bin kişi bir imam, bir müezzin var. Beş yüz tane imam çıkmıyor onların içinden. Çıkmaz zaten, fitrata aykırı bu. Şimdi Ashabı kiram yüz alandan ellisinde, altmıŐında, yetmiŐinde Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi taklit ettiler. Onlardan sonra gelenler bu rakamı düŐürdü, kırklara, ellilere düŐtü.

Ebu Hanifeler'de otuzlara düŐtü. Gide gide düŐerek geliyor. Őimdiki bir hoca efendi, Şimdi ki bir siyasetçi, Őimdiki bir Şeyh efendi Ashabı kiram düzeyinde hiç değil, tabiin düzeyinde hiç değil, ondan sonraki düzeyde değil, ondan sonraki düzeye yakın. Dolayısıyla ben Resûlullah'ı taklit eder gibi bir hocayı taklit edemem. Yanılırim. nk benim hocam gençliğinde siyasetle uęraŐa fıkhla uęraŐamayacaktı. Fıkhla uęraŐtı siyasetle uęraŐamıyor Şimdi.

Bakıyorsunuz hocaların kırdığı potlar evindeki kütüphane kamyonla taŐınmaz. Ondan sonra gidiyorsun "Tanzanya nerededir?" ondan haberi yok. Almanya'yla Amerika'yı iki abi ülke zannediyor. Birisinin kıtası farklı, yani kıtalardan haberi yok adamın. Bu adamın ilmine hrmetimiz, takvasına hrmetimiz, siyasetten anlamayıŐını affetmemizi gerektirmiyor. Hürmet ederiz, fıkh alırız, din alırız, siyaseti anlayandan öğreniriz. Nitekim basiretli, olgun limler, bunu kendileri itiraf ederler.

Gidersin saatlerce Kur'an okursun önünde fıkhı bir mesele sordun mu, "yavrum onu ben anlamam filan hoca efendiye sor onu" der. Akıllı birisi böyle der. Bir dervıŐ, eğer yeteneği var etrafındakilere Allah korkusunu aŐılıyorsa, Allah ondan razı olsun. Ne mübarek bir iş yapıyor. O basiretli bir insansa ondan sonra o etrafındaki dervıŐ adaylarına ne der?

"Yavrum bu iş sadece teheccüde kalkmaktan ibaret değil, gidin filan hoca efendiden biraz da Kur'an ğrenin. Cuma akŐamları kendiniz Kur'an okuyun bari." "Filan hoca efendiye gidin, zaruri dini bilgilerinizi, fıkhı ğrenin." Bu onun ayıplı bir durumda olmasını gerektirmiyor. Biz hangi milletin çocuklarıyız? Biz, eli kılıç tutmadığı için eli kılıç tutan Fatih'e karşı hrmetkr davranan Akşemseddin'in çocuklarıyız. Sonra İstanbul'u kılıcıyla fethettiğinde "asıl Fatih beni yetiŐtiren bu adamdır" deyip, Őeyhini gösteren Fatih'in çocuklarıyız.

Denge budur. Elin kılıç tutamıyorsa tutanın eline hürmet edersin. Senin elin kalem tutmuyorsa kalem tutana hürmet edersin. Hayır, eğer elif cz bile bilmeyen birisine hem siyaset hem fıkh hem gece namazı zühd her Őeyi soruyorsan vay senin haline. Böyle örneklik olmaz. nk Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizden bugüne gelene kadar bu örnekler hep seviye

düşürerek geliyor. Ben size şöyle bir örnek vereyim kardeşler. Bir tane cetvel alın otuz santimlik bir cetvel. Onunla bir ipi otuz santim kesin. Sonra o cetveli bırakın, o otuz santimlik iple onu ölçü alarak bir tane daha ip kesin. Onu bırakın, bir tane daha öbürüyle. Hep kestiğinizi bir kenara koyun. Son numarayla bir sonrakini otuz santim diye kesin onuncu ipte ölçün bakın kaç santim o.

Örnekten örnek, şablondan şablon çıkmıyor. Bir şablondan mesela bunu bir kalıba koyun aynısını size verir. O kalıptan bir tane daha yapın aynısını çıkaramazsınız. Milimlik farklar çıkar. Onuncu yirmincede tanıyamazsınız bunu zaten. Bunu Ashabı kiramda da görüyoruz. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi nasıl kopyaladılar ama tam olamadılar. Olmaları mümkün değil. Onları kopyalayanlar için aynı şey, onlar onlar. Bunun ideali nedir?

İki şeydir. Bir; esas Resûlullah'tır -sallallahu aleyhi ve sellem- esas odur o kopyalanacak.

Ben bunu direk nasıl yapacağım heh. Önünde oturduğum hocam, dervişim, şeyhim, âlimim kimse onu aracı olarak kullanacağım. Ne aracısı ama? Örneğe ulaşma aracısı olarak kullanacağım. Günün birinde benim şeyhim bana din öğretene, takva öğretene, zühd öğretene şeyhimin kızının kıyafetini kızıma örnek almayacağım. Senin öğrettiğin Aişe kıyafetine bu uygun değil. Eğer ben şeyhimin kızının kıyafetini şeyhin öğrettiği ilkelere ters düştüğü halde şeyh efendi Aişe'nin, Fatimatü'z Zehra'nın kıyafetlerini bana örnek gösteriyordu. Şimdi kendi kızı böyle olmadı, ayıp değil ki şeyh için bu. Kesecek mi kızını ne yapacak? Ayıp değil. Peygamberler de çocuklarına tesir edemediği oldu. Benim şeyhimin kızı böyleyse benim kızını ona benzetemem ben.

Hatta ve hatta kardeşler,

Şeyhin, hocanın, burada size konuşan insanın masasına oturduğunuzda konuştuğu şeylerle bağlantısı olmadığını da görebilirsiniz. Küsüp gitme hakkın yok. Ula sen geçen hafta böyle dememiştin. Ben sana böyle yap, böyle uygun görüyorum, demiyorum ki. Resûlullah böyle yapıyordu, diyorum sallallahu aleyhi ve sellem. Çok fark var ikisinin arasında. Kendime örnek gösterirsem, şeyh efendi, kopya benim, peşimden gelin, diyorsa, hata ettiği zaman onu köprüden at. Ama Resûlullah'ın dediği budur -aleyhisselatu vesselam- diyorsa, o da senin gibi kul. O da o imtihanı becerip beceremeyeceğinin imtihanında. Kimse masum değil ki.

Kardeşler,

Allah, Kur'an-ı Kerim'de ashabı kiramdan söz ederken memnun olduğunu söylüyor onlardan. Memnun olduğunu, memnun! Razıyım onlardan, diyor. Onlar da Allah'tan razı, Kur'an buna şahit. Böyle oldukları halde e görüyorsunuz, nasıl kavga ettiler. Efendimiz aleyhisselamı nasıl üzdüler. Sonra yeni bir ayet gelip sizden memnunduk ama madem peygamberi üzdünüz, vazgeçtik, sizi attık, dedi mi Allah Teâlâ. E Allah onları insan yarattı. Parayı görünce dayanamadılar. Dedelerinin öldürüldüğünü hatırlayınca dayanamadılar. Birbirlerinin koltuğuna oturmaya kalkınca dayanamadılar. Çocuklarının baskısına tahammül edemediler. İnsandılar. Allah onları meleklerden seçmedi ki. Cahiliye bataklığından çıkardı onları Allah Teâlâ. Peygamberinin dizinin dibine oturttu aleyhisselatu vesselam ve pırlanta gibi, meleklerden daha değerli insanlar çıktı.

Her hangi bir sahabi arkadaşlar, her hangi bir melekten daha değerlidir Allah katında. Her hangi bir melek -dört büyüğü de dâhil- Ebu Bekir'in rakibi değildir. Ömer'in rakibi değildir. Ömer hangi bataklıklardan çıktı geldi, Cebrail aleyhisselam öyle yaratıldı öyle gidiyor. Alın teri yok Cebrail'de. Ömer'in alın teri var. Çocuk katili iken insanlığı kurtaran birisi oldu ama Ömer çocuğunu yetiştiremedi

diye, Ebu Bekir çocuğunu yetiştiremedi diye onu ayıplayamıyoruz. Ömer Kur'an'ı ezber bilmiyor diye onu ayıplayan olmadı. Çünkü kimse ondan tam olmayı beklemedi. Onlar için bile geçerli olan bu kuralı biz kendimiz için muafiyet noktasında göremeyiz. Bizim için de geçerli bu.

Her hâlükârda kardeşler,

Bir: Biz mukallit bir mahlûkuz. Maymundan fazla taklitçiyiz. Taklitçiliğimiz sayesinde dil konuşuyoruz, kaşık kullanıyoruz, yürüyoruz, her işi yapıyoruz. Taklit yeteneği olmayan, geri kalıyor, bir.

İki: Bu neyi gösteriyor? Kime baktığına dikkat et, etkisinde kalırsın. Bunu çok net bir örnekle örneklendirmek istiyorum. En azılı sigara düşmanı on kişi seçilse biri ben olurum her halde. İlk ona girerim zannediyorum, elhamdülillah. Elhamdülillah. Fakat sigara içen üç tane arkadaşım olsun ya da benim yanımda sigara içmeye cesaret etsinler, bu düşmanlığım ilk elliye girer. Bir sene içinde ben törpülenirim. Bir sigara içenle hacca gidip gelsem bu düşmanlığımın oranı düşer benim. Neden? Güne göre etkilenmekten. Kime baktığım çok önemli. Kimi görüyorum. Ve Allah'ın sorumluluğunu omzuma yüklediklerine ne gösteriyorum. Hocaysam talebelerim benden ne görüyorlar. Baba ve anneysem çocuklarım benden ne görüyorlar. Dedeyssem torunları benden ne görüyor. Kimi görüyorum, kime ne gösteriyorum. Bu önemli. Eğer Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi "Aman aman aman gençler! Bu işi azıtmayın." diyen biri olarak görseydi ashabi kiram Irak'ı fethedemezlerdi on sene sonra. İran'ı fethedemezlerdi. Ashabi kiramdan Ebu Hureyre radiyallahu anh diyor ki: "Bir gece Medine'de müthiş bir gürültü oldu." diyor. Deprem mi oldu filan. Anlayamadılar ne olduğunu. "Hiç kimse cesaret edip evinden çıkamadı. Baktık ki Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem sokaklarda dolaşiyor, 'gelin bakalım nedir bu' diyor." Yiğit bir peygambere yiğit, cengâver sahabiler geldi. "Aman çocuklar, herkes tespihini kapsın. Nedir, ne olur deprem oldu filan." deseydi, evine kapanmış bir nesil yetiştirecekti. Ne görüyoruz, ne gösteriyoruz?!

Çocuklarımızı saatlerce Kur'an Kurslarına, camilere göndermeye gerek yok. Seni namaz kılarken görsün. Bunun için mesele genelde yaşlı neneler namaz kılacakları zaman, en sessiz odaya, çocukların olmadığı odaya giderler. Bu şeytan taktiği. Hayır! Çocuklar nerede oynuyorsa orada namaz kılacaksın. Yazın camiye göndermen gerekmez bu sefer. Çocuk oynadığı yerde namaz kılmıyorsun sen. E zaten çocuk namaza soğuk. Nereden göreceksin namazı? Camide, e biz namaz kılarken çocuk yaramazlık yapıyor. Yapsın, ne yapalım.

Kardeşim,

Ne yapabilir en kötü ihtimalle? Önünden geçer. Geçsin. Ne yapabilir? Seccadenle oyna. Oynasın. Ne yapabilir? Fatiha'yı şaşırtırlar. Bir daha okursun. Harfine sevap yazıyor Allah. Senin peygamberin Cebrail'in geldiği mescitte namaz kıldırıyordu. Torunu ve kölesinin çocuğu omzuna çıktı, kalkamadı secdeden dakikalarca. Alimallah bizim nenelerden, dedelerden birinin önünden geçse çocuk, ikinci defa sünnet ettirirler onu her halde ceza olarak. E peygamberin de dikkati dağıldı. "Ya Resûlullah! Bu namazı değişik kıldın, çok uzattın." dediler. Ashabi kiram bilmiyor da ne oldu. Secdede durdu kaldı öyle. "Ya bu çocuklar omzuma çıktı, üzmem istemedim onları, onun için bekledim." dedi. Çocukların keyfi bitmiş, inmişler omzundan o da secdeden kalkmış. Cevap hazır ha! E bizim dikkatimiz dağılır. Peygamberin de dikkati dağıldı bak. Ashabi kiram arkada düşündü. Çocukları düşünüyor. Ama o onları o şekilde kovmadığı için o çocuklar buluşa erdiği zaman onun gibi namaz kılan mücahitler oldular. Sen odanı kapatıp misafir odasında namaz kıldığın için senin çocuğun buluşa erince namaz

için camiye göndermen gerekti onu. Bu ne rezillik. On iki yaşında koca koca kızları erkek imamlara gönderiyorlar yazın Kur'an öğretilsin diye. Kaş yaparken göz çıkarmak diyeceğim o bile değil. Kafa koparmak bu. Otuz yaşında belki de bekâr imama koca koca kızları annesinin eteklerini giydirerek gönderiyorlar. Eğer annesinin eteği yoka normal rezil kıyafetlerle bayrama seyrana gider gibi koca kızları bakıyorum camilere gönderiyorlar erkek imamlara. Ne oluyor burada? Din öğretiliyor. Bu Kafkasya'dan mı geldi? Rus bir ailenin kızı mı? Bu kızı niye evde yetiştirmiyorsunuz?

Örneğimiz çok önemli kardeşler. Kimi örnek alıyoruz? Kime nasıl örnek oluyoruz? Bunu iyice düşünmek zorundayız. Camiye göndermekle yaz aylarında çocuğun yaz tatilini zehir etmekle İslamiyet verilmez. İslamiyet evde verilir. Anne baba örnek olacaklar. Misafir seçeceksin. Ezan okunduğu halde hadi mescide gidelim, camiye gidelim, dendiğinde ya da evde cemaat olduğunda ayağa kalkmayacak misafiri kabul etmeyeceksin ve bunu söyleyeceksin "Biz seçici bir aileyiz." diyeceksin. "Bulaşıcı hastalık var sizde, namazsızlık hastalığı, çoluk çocuk yetiştiriyoruz biz, tehlikeli." Hijyeni çağda değil miyiz kardeşim. Namazsızlıktan daha büyük mikrop var mı? "Bu hijyenik çağda sizi kabul edemeyeceğiz, kusura bakamayın." Mesela sen uğraş uğraş kızına tesettür vereceksin diye. Gelsin bir hocanın kızı ya bir hacının torunu gelsin rezil bir kıyafetle. Sen on senede öğrettiğini bir günde alıp götürüyor o. E bu hacı amcanın torununu görmedin mi? Madem haram o hacı amca niye bunu giydiriyor? Uğraş dur sen bundan sonra. Sokma kardeşim! Sılayı rahim farz değil miydi? Kim dedi? O senin rahimin mi kardeşim? Allah'tan kopmuş birisi sana nasıl yakın oluyor? Gerekiyorsa hiç akrabamız kalamayacak? Kalma kardeşim. Dokuz yüz elli senede Nuh aleyhisselam yetmiş kişi bulamadı. Akraban yoksa kardeşlerin olacak, din kardeşlerin olacak. Tek kalamaya razı olacağız biz. Cennete tek gireceksin, deseler kimse itiraz etmiyor. O zaman akraba nerede filan arayan yok hiç. Dünyada da tek kalacağız.

Bir gün bir kardeşimiz "Hocam, Allah Teâlâ birlik olun beraber olun." filan bana böyle nasihat etmeye kalktı. "Bana bak!" dedim. "Sen, dedim Çatalca'da koca yer alırken nereye gittiğini hiçbir akrababan bilmiyordu, gelirler payı yükseltirler diye. O zaman senin akrababan yoktu dünyada değil mi?" "Sen onu nereden biliyorsun?" dedi. "Yo attım kafadan." dedim. "Bütün Müslümanlar öyle şimdi çünkü." Meğer doğruymuş dediğim. Arsa alamaya gitti mi kimseye haber vermiyor fiyatını yükselttirir o diye. Hem de onun çocukları kalabalık, gürültülü bir yerde yalnız oturalım orada biz. Ama Allah Teâlâ'nın dinini korumak söz konusu oldu mu akrabayla beraber. Lazım değil kardeşim, tek otururum. Tek otururum. İbrahim aleyhisselamı Allah Teâlâ nasıl tanıtıyor? Tek başına bir ümmetti, diyor. Babası da yoktu çünkü. Babası da putperest. Tek kaldı tek! Bir hanımı vardı onu da getirdi Mekke'ye, ıssız bir vadiye bıraktı. Seksen altı yaşında Allah bir çocuk verdi ona. Seksen altı yaşında, seksen altı sene çocuksuz yaşadı. Doksanıncı yaşında da Allah Teâlâ "Bu çocuğu götür." dedi. Götürdü yalnız bıraktı. Tek başına ümmet oldu. İbrahimlik böyle, İbrahimlik bu. Elhamdülillah bizim mü'min kardeşlerimiz var. Anamız babamız bile bizi terk etse din kardeşlerimiz var. Amcalarım terk ederse hacı amcalarım var benim. Abilerim terk ederse mü'min abilerim var benim. Şuurumuz bu olmalı.

Her halükârda kardeşler,

Yüz cilt kitap mı etkilidir, yüz fotoğraf karesi mi etkilidir, sorusunun cevabını verdim şimdi. Bir fotoğraf karesi bir cilt kitaptan daha etkili. Bunun için çocuk yetiştirenlere örnekliliği tasvir ediyorum. Örnek olarak çocuk futbolcuyu görürse futbolcuyu taklit edecek. Senin evinde elli yaşına gelmişsin hala yakım konuşuyorsun. Dünya iki takım olmuş: küfür takımı ve iman takımı. Kudüs gitmiş, her şey gitmiş hala Müslümanlar kimseye randevu vermiyorlar, maş günleriymiş o günler. Biz de burada çivisi

kopmuş dünyayı düzeltmeye çalışıyoruz. Sen, şu takım bu takım diye elli yaşından sonra bembeyaz sakallarınla konuş, ondan sonra çocuğu getir bana “Mücahit yap bunu!” getir beş on tane top, bir de kale dikelim bir yerde, ondan sonra çocuğu yetiştirelim. Hayır hayır hayır! Ne gösterdik ki ne bekliyoruz? Sen evde akşama kadar Hasan el-Benna’yı konuştun mu? Halid ibni Velid’i konuştun mu? Kimi konuştuysan o, o olacak. Allah yardımcımız olsun.

Ve sallallahu ve selleme âla seyyidina Muhammed ve ala alihi ve sahbihi ecmaîn.
Velhamdüli’llahi Rabbi’l âlemin.